

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI KULUTTAJIEN KANNALTA SOPIMATTOMASTA MENETTELYSTÄ MARKKINOINNISSA JA ASIAKASSUHTEISSA

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuus

Eduskunta hyväksyi 12 päivänä kesäkuuta 2026 lain kuluttajansuojalain muuttamisesta ja lain kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista annetun lain muuttamisesta. Laeilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/825 direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja parantamalla tiedottamista (jäljempänä *vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivi*).

Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin täytäntöönpano edellyttää edellä mainittujen lainsäädäntömuutosten lisäksi muutoksia kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa annettuun valtioneuvoston asetukseen (601/2008). Mainittu asetus perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annettuun direktiiviin 2005/29/EY (jäljempänä myös *sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi*), jota on muutettu vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivillä. Valtioneuvoston asetukseen tarvittavat muutokset ovat siinä määrin merkittäviä, että tarkoituksenmukaisena pidetään asetuksen uudistamista kokonaisuudessaan.

Asetuksenantovaltuudesta säädetään kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 15 §:n 3 kohdassa, jonka nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2005/29/EY liitteen I panemiseksi täytäntöön.

2 Asian valmistelu

Asetusehdotusta on valmisteltu oikeusministeriön asettamassa työryhmässä. Työryhmän tehtävänä oli valmistella hallituksen esityksen muotoon laadittu ehdotus vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin sekä tavaroiden korjaamisdirektiivin (EU) 2024/1799 täytäntöön panemiseksi tarvittavista säännöksistä sekä muista toimista, esimerkiksi eurooppalaiseen verkkoalustaan ja sitä varten nimettävään kansalliseen yhteispisteeseen liittyen.

Asetusehdotus ja asetuksen perustelumuistio ovat olleet työryhmän mietinnön liitteenä. Asetusehdotus ja perustelumuistio ovat olleet siten lausuttavina työryhmän mietinnön yhteydessä 21.10.–2.12.2025. Aiemman työryhmän jäsenille ja Elinkeinoelämän keskusliitolle on vielä varattu tilaisuus aikavälillä 18.–22.5.2026 lausua asetukseen jatkovalmisteluvaiheessa tehdyistä muutoksista.

Asetusehdotusta ei ole asian kiireellisyyden vuoksi tarkastettu oikeusministeriön laintarkastuksessa.

3 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Valtioneuvoston asetuksessa kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa säädetään niistä menettelyistä, joita pidetään kaikissa tapauksissa harhaanjohtavina tai aggressiivisina ja siten kuluttajansuojalain 2 luvun 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla sopimattomina. Voimassa olevan asetuksen 1 §:ssä säädetään harhaanjohtavasta menettelystä ja 2 §:ssä säädetään aggressiivisesta menettelystä. Asetuksessa mainitut menettelyt ovat aina kiellettyjä ilman erityistä kokonaisarviointia.

Ehdotus valtioneuvoston asetukseksi kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa vastaisi muilta osin nykyistä asetusta, mutta uuden asetuksen myötä voimassa olevaan 1 §:ään, jossa säädetään harhaanjohtavista menettelyistä, lisättäisiin useita uusia kohtia. Näihin kohtiin sisältyy uusia käsitteitä, joiden määrittelemistä asetuksessa pidetään tarpeellisena.

Määritelmien lisäämiseksi asetuksen rakennetta ehdotetaan muutettavaksi siten, että asetuksen 1 § sisältäisi määritelmät, 2 § harhaanjohtavat menettelyt ja 3 § aggressiiviset menettelyt. Muutosten laajuus huomioon ottaen nykyinen asetus ehdotetaan uudistettavaksi kokonaisuudessaan.

4 Muut toteuttamisvaihtoehdot

Asetusta valmisteltaessa on pohdittu, että asetukseen sisällytettäisiin sen eräitä säännöksiä koskeva kansallinen siirtymäaika. Perusteluita mahdolliselle siirtymäajalle on kuvattu hallituksen esityksen HE 47/2026 vp sivuilla 30–31.

Hallituksen esityksen liitteenä olevaan asetusluonnokseen on sisältynyt siirtymäaikasäännös, jonka mukaan asetuksen 2 §:n 1 momentin 4, 29 ja 30 kohtaa sovellettaisiin vasta 27.3.2027 lukien markkinointiin, joka sisältyy ennen asetuksen voimaantuloa markkinoille saatettuun hyödykkeeseen tai sen pakkaukseen.

Markkinoille saattamisella olisi tarkoitettu sitä hetkeä, kun tavara ensimmäisen kerran asetetaan saataville EU:n markkinoilla. Määritelmää käytetään esimerkiksi EU:n ekosuunnitteluasetuksessa (EU) 2024/1781. Saman asetuksen mukaan asettamisella saataville markkinoilla tarkoitetaan tuotteen toimittamista EU:n markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko korvausta vastaan tai veloituksetta.

Siirtymäsäännöstä olisi sovellettu ainoastaan tavaroihin ja niiden pakkauksiin, joissa on kestävyysmerkintöjä, yleisiä ympäristövaihtimia tai ympäristövaihtimia. Säännöstä ei olisi sovellettu yleisesti kaikenlaiseen markkinointiin eikä myöskään pelkkään pakkausmateriaaliin ilman tavaraa.

Kansallinen siirtymäaika olisi kuitenkin ollut direktiivin vastainen, minkä vuoksi siirtymäaika ei nyt esitetä.

Säädettäessä tällaisesta siirtymäajasta olisi todennäköistä, että Euroopan komissio käynnistäisi rikkomusmenettelyn Suomea kohtaan EU-oikeuden rikkomisesta ja että unionin tuomioistuin voisi määrätä tästä Suomelle taloudellisia seuraamuksia. Seuraamukset voisivat olla euromäärältään tuntuvia.

Euroopan komissio voi aloittaa jäsenvaltioita vastaan EU-sääntelyn täytäntöönpanoa koskevan rikkomusmenettelyn kahdessa tapauksessa: jos jäsenvaltio ei ole ilmoittanut direktiivissä säädettyyn täytäntöönpanon määräaikaan mennessä kansallisista täytäntöönpanotoimista, tai jos komissio katsoo, että sille ilmoitettu täytäntöönpano on puutteellinen tai virheellinen. On epäselvää, millaisena rikkomuksena tietoisesti säädettyä kansallista siirtymäaika pidettäisiin. Koska direktiivin soveltamisen aloittaminen liittyy läheisesti lainsäädännön antamiseen ja voimaantuloon, on mahdollista, että komissio voisi tulkita vihreän siirtymän direktiivissä asetetusta soveltamisen määräajasta (27.9.2026) poikkeamisen olevan ilmoitusvelvollisuuden rikkomiseksi luettava viivästys. Aiempia esimerkkejä tällaisista tulkinnoista ei kuitenkaan ole tiedossa. Tyypillisesti tapauksissa, joissa on kyse siitä, onko direktiivin aineellinen sääntely toteutettu kansallisessa lainsäädännössä direktiivin säännöksiä vastaavalla tavalla, on käsitelty täytäntöönpanon virheellisyyttä koskevia rikkomusmenettelyinä. On siten myös mahdollista, että komissio päättäisi aloittaa rikkomusmenettelyn Suomea vastaan vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin kansallisen täytäntöönpanon virheellisyydestä asetettaessa kansallisesti direktiivin säännöksistä poikkeava siirtymäaika.

Mahdollisten sakkojen määrää on haastavaa etukäteen arvioida. Jos sakkoja määrättäisiin Suomelle, summa olisi yli miljoona euroa. Kiinteämääräisen hyvityksen vähimmäismäärä Suomen osalta on tällä hetkellä 1 380 000 euroa. Komissio on aiemmin todennut, että vaikka jäsenvaltio korjaisi rikkomisen Euroopan unionin tuomioistuimen käsittelyn aikana, se ei peru sakkokannetta vaan vaatii kiinteämääräisen hyvityksen maksettavaksi. Edelleen, jos täytäntöönpanoa ei saada oikeudenkäynnin kuluessa valmiiksi, määrätään käytännössä kiinteämääräisen hyvityksen lisäksi myös päivittäin tai muuten ajallisesti kertyvä uhkasakko. Jäsenvaltioille määrättyjen uhkasakkojen määrät ovat vaihdelleet huomattavasti, alkaen muutamasta tuhannesta eurosta päivässä. Uhkasakko lasketaan ajallisesti alkaen päivästä, jona tuomioistuin antaa sakkokanteeseen perustuvan tuomionsa, päättyen päivään, jona jäsenvaltio lopettaa rikkomisen.

5 Pääasialliset vaikutukset

Ehdotuksen vaikutuksia viranomaisiin, elinkeinonharjoittajiin sekä kuluttajiin on kuvattu hallituksen esityksen HE 47/2026 vp jaksossa 4.2 (s. 33–34 ja 36–40).

6 Lausuntopalaute

Oikeusministeriö pyysi työryhmämietinnöstä lausuntoa Lausuntopalvelu.fi-sivuston kautta. Lausuntoaika alkoi 21.10.2025 ja päättyi 2.12.2025. Edellä todetun mukaisesti nyt kysymyksessä oleva asetusehdotus ja sen perustelumietintö ovat olleet

työryhmämietinnön liitteenä, ja lausunnonantajille on varattu tilaisuus samassa yhteydessä lausua myös niistä. Lausunnoista on laadittu oikeusministeriössä tiivistelmä. Lausunnot ja lausuntotiivistelmä ovat luettavissa esityksen hankesivustolla (<https://oikeusministerio.fi/hanke?tunnus=OM033:00/2024>). Lausuntopalautetta on selostettu laajemmin hallituksen esityksessä jaksossa 6.

Kaupan liitto ry, Keskuskauppakamari ja Suomen Yrittäjät ry katsoivat, että valtioneuvoston asetuksen musta lista tulisi sisällyttää suoraan kuluttajansuojalakiin valtioneuvoston asetuksen sijaan. Tältä osin jatkovalmistelussa päädyttiin säilyttämään musta lista edelleen valtioneuvoston asetuksessa. Asetus sisältää jo nykyisin runsaasti yksityiskohtaista sääntelyä, jota entisestään laajennetaan direktiivin täytäntöönpanon myötä. Mustaan listaan liittyy säännönmukaisesti myös muutospaineita, mikä puoltaa asetustasoista sääntelyä. Todettakoon myös, että Euroopan komissio on julkaissut vuonna 2025 Q&A-asiakirjan, jossa annetaan tulkintalinjauksia mustaan listaan kuuluvista säännöksistä.

Valtioneuvoston asetuksen sisällön osalta lausunnoissa kiinnitettiin erityisesti huomiota määritelmien, kuten kestävyysmerkinnän, epäselvyyteen. Lausuntopalautteessa tuotiin myös esiin, että valtioneuvoston asetuksen jotkin sanavalinnat poikkeavat direktiivissä käytetystä terminologiasta. Tärkeänä pidettiin, että kansallinen lainsäädäntö olisi mahdollisimman yhdenmukaista direktiivin kanssa. Tältä osin jatkovalmistelussa on lausuntopalautte huomioiden yhdenmukaistettu asetuksen terminologiaa direktiivin kanssa.

Kaupan liitto ry katsoi launnossaan, että hyödykkeiden pakkauksissa ja muissa tuotetiedoissa olevien ympäristöväittämien sekä kestävyysmerkintöjen osalta vastuun tulisi olla yksiselitteisesti väitteiden ja merkintöjen laatijalla eli pääsääntöisesti hyödykkeen valmistajalla. Kaupan liiton mukaan asetusehdotusta tulisi täydentää tältä osin. Jatkovalmistelussa on arvioitu, ettei direktiivissä ole rajattu vastuuta tuotteen valmistajalle. Näin ollen kansallisestikaan tällaista rajausta ei voida tehdä.

Jatkovalmistelussa sertifiointijärjestelmää koskevat säännökset on siirretty teknisesti asetuksen 1 §:ään sisältyvästä määritelmäluettelosta 2 §:n uudeksi 2 momentiksi. Siirron syynä on se, että direktiiviin sisältyvä sertifiointijärjestelmän määritelmä sisältää aineellisia säännöksiä, joita ei kansallisten lainkirjoitusohjeiden mukaan saa sisältyä määritelmiin.

Myös esittelymuistioon liittyviä perusteluja on selkeytetty lausuntopalautteen perusteella.

7 Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Määritelmät. Pykälä sisältäisi eräitä asetuksen 2 §:n kannalta merkityksellisiä määritelmiä.

Pykälän *1 kohta* sisältäisi kestävyysmerkinnän määritelmän, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2 artiklan uusi q alakohta.

Kestävyyserkinnällä tarkoitettaisiin määritelmän mukaan sellaista kulutushyödykkeen, prosessin tai yrityksen ympäristöominaisuuksia tai yhteiskunnallisia ominaisuuksia koskevaa merkintää, jonka tarkoituksena on edistää kulutushyödykkeen myyntiä erottamalla kulutushyödyke, prosessi tai yritys muista kulutushyödykkeistä, prosesseista tai yrityksistä.

Edellytyksenä määritelmän täyttymiselle olisi, että merkintä on vapaaehtoinen. Määritelmä ei siis kattaisi merkintöjä, joiden esittäminen on pakollista kansallisen tai unionin lainsäädännön nojalla. Tällä perusteella määritelmän ulkopuolelle jäisivät esimerkiksi eräiden kertakäyttömuovituotteiden merkinnät, joista säädetään eräistä muovituotteista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1318/2022), sekä energiamerkinnät, joista säädetään tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista annetussa laissa (1005/2008).

Jotta kestävyysmerkintä kuuluisi määritelmän piiriin, sen tulisi koskea ympäristöominaisuuksia tai yhteiskunnallisia ominaisuuksia taikka molempia samanaikaisesti. Yhteiskunnallisilla ominaisuuksilla viitataan esimerkiksi käytettyjen työolojen laatuun ja oikeudenmukaisuuteen sekä eettisiin sitoumuksiin, kuten eläinten hyvinvoinnin huomioimiseen.

Hyödykkeen alkuperää ja tuotesisältöä koskevilla merkinnöillä voidaan pyrkiä viestimään myös hyödykkeen ympäristöominaisuuksia tai yhteiskunnallisia ominaisuuksia. Tästä huolimatta yksinomaan hyödykkeen alkuperää, kuten kotimaisuutta, ilmaisevaa merkintää ei tule sellaisenaan pitää direktiivin määritelmän mukaisena kestävyysmerkintänä, vaikka tällaisilla merkeillä voidaan pyrkiä viestimään myös hyödykkeen ympäristö- ja yhteiskunnallisia ominaisuuksia. Sama koskee lähtökohtaisesti myös yksinomaan hyödykkeen tuotesisältöä ilmaisevia merkintöjä, kuten merkintää ”gluteeniton”. Hyödykkeen alkuperää ilmaisevana merkintänä voidaan pitää myös esimerkiksi *Avainlippu*-merkintää ja *Design from Finland* -merkintää.

Kestävyysmerkintänä ei olisi pidettävä myöskään logoa, jolla tiedotusväline osoittaa sitoutumisensa eurooppalaisen medianvapauslainsäädännön (EU) 2024/1083 18 artiklan 1 kohdan d-luettelukohdan mukaiseen media-alalla laajalti tunnustettuun ja hyväksytyyn itsesääntelymekanismiin, kuten Julkisen sanan neuvoston itsesääntelyjärjestelmään.

Vaikka kestävyysmerkinnän määritelmä on laaja, tosiasiaa sitä rajaa jossain määrin asetuksen 2 §:ään sisältyvä edellytys siitä, että kestävyysmerkinnän tulee perustua sertifiointijärjestelmään tai olla viranomaisen vahvistama. Vaatimus merkitsee nimittäin käytännössä sitä, että merkinnällä voidaan tarkoittaa vain sen tyyppistä merkintää, jolle on asetettavissa konkreettisia ja valvottavissa olevia kriteerejä. Siten esimerkiksi yksinomaan tiettyä arvoa, ajatussuuntaa, yhteistyötä tai tukihanketta kuvaavia merkkejä tai visualisointeja, kuten sateenkaarimerkkiä tai liikunnan lisäämiseen kannustavia merkkejä, ei olisi pidettävä määritelmässä tarkoitettuina kestävyysmerkintöinä. Myöskään erityyppiset rating- ja ranking-järjestelmät ja niihin liittyvät sijoitusmerkit, jotka kertovat yrityksen sijoittumisesta tietyllä toimialueella tai toimialalla suhteessa muihin yrityksiin, eivät pääsääntöisesti sisällä valvottavissa olevia kriteereitä.

Lisäksi kestävyysmerkinnän määritelmää rajaa se, onko hyödyke suunnattu elinkeinonharjoittajilta kuluttajille vai ei. Tällä perusteella esimerkiksi sen ilmaisemista, että elinkeinonharjoittaja noudattaa vihreitä ja kestäviä joukkolainoja koskevia vapaaehtoisia markkinapohjaisia standardeja, joista säädetään eurooppalaisista vihreistä joukkolainoista ja ympäristön kannalta kestävinä markkinoitavia joukkolainoja ja kestävyysmerkin sidottuja joukkolainoja koskevasta valinnaisesta tietojen julkistamisesta annetussa asetuksessa (EU) 2023/2631, ei olisi pidettävä määritelmässä tarkoitettuna kestävyysmerkintänä, koska näiden standardien kohteena eivät ole ensisijaisesti yksityissijoittajat vaan yritykset. (Ks. vihreän siirtymän direktiivin johdanto-osan 7 kappale)

Tavaramerkkilaisissa (544/2019) säädetään tarkastusmerkeistä, joilla tarkoitetaan mainitun lain 2 §:n 4 kohdan mukaan tavaramerkkejä, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tarkastuksen tai valvonnan kohteena olevia tavaroita tai palveluja varten. Selvyyden vuoksi todettakoon, että myös esimerkiksi tällaisia tarkastusmerkkejä voitaisiin pitää kestävyysmerkintöinä, jos niillä edistetään tuotteen, prosessin tai yrityksen myyntiä viittaamalla esimerkiksi sen ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviin ominaisuuksiin tai molempiin. (Ks. vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 7 kappale). Jos tavaramerkki täyttää kestävyysmerkinnän kriteerit, tavaramerkille on luotava sertifiointijärjestelmä, jotta se olisi sallittu.

Pykälän 2 kohdassa määriteltäisiin yleinen ympäristöväittäjä, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2 artiklan uusi p alakohta.

Yleisellä ympäristöväittäjällä tarkoitettaisiin sellaista ympäristöväittäjää, joka ei ole kestävyysmerkintä ja jota ei eritellä selvästi ja helposti havaittavasti samassa viestintävälineessä, jossa ympäristöväittäjä esitetään. Kestävyysmerkintä on määritelty edellä 1 kohdassa ja ympäristöväittäjä puolestaan kuluttajansuojalain 2 luvun 6 b §:n 3 momentissa.

Väittämän katsominen yleiseksi ympäristöväittäjäksi ei riipu siitä, missä muodossa väittäjä esitetään: se voidaan esittää niin kirjallisesti kuin suullisestikin. Yleinen ympäristöväittäjä voidaan esittää myös audiovisuaalisessa viestintävälineessä, jossa käytetään sekä ääntä että kuvaa, kuten esimerkiksi televisiossa tai tietokonepelissä.

Esimerkkeinä yleisistä ympäristöväittämisistä on direktiivin johdanto-osassa mainittu muun muassa ilmaisut ”ympäristöystävällinen”, ”ympäristöä säästävä”, ”vihreä”, ”luontoystävällinen”, ”ekologinen”, ”ympäristöä kunnioittava”, ”ilmastoystävällinen”, ”ympäristöä säästävä”, ”energiatehokas”, ”biohajoava”, ”biopohjainen” ja muut vastaavat ilmaisut, jotka luovat vaikutelman siitä, että ympäristönsuojelullinen taso on erinomainen. Myös kirjallisesti tai suullisesti esitetty väittäjä, johon yhdistetään epäsuoria väittämiä, kuten värejä ja kuvia, voi olla yleinen ympäristöväittäjä. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 9 kappale)

Jos ympäristöväittäjä eritellään selvästi ja helposti havaittavasti samassa viestintävälineessä kuin missä väittäjä esitetään, kuten samassa mainoksessa, tavaran pakkauksessa tai samalla verkkosivulla, kyseessä ei ole yleinen ympäristöväittäjä. Esimerkiksi väittäjä ”ympäristöystävällinen pakkaus” on yleinen ympäristöväittäjä,

mutta väittämää, jonka mukaan ”100 prosenttia tämän pakkauksen tuottamiseen käytetystä energiasta saadaan uusiutuvista lähteistä”, olisi pidettävä täsmällisenä väittämänä, joka ei olisi yleinen ympäristöväittäjä. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 9 kappale). Väittämän erittely on tällöin esitettävä ympäristöväittämän kanssa samassa yhteydessä. Täytäntöönpanovaiheessa komission esittämän tulkinnan mukaan tämä tarkoittaa sitä, että erittelyä ei voida sijoittaa esimerkiksi linkin tai QR-koodin taakse.

Pykälän 3 kohdassa määriteltäisiin tunnustettu erinomainen ympäristösuojelullinen taso. Määritelmällä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2 artiklan uusi s alakohta.

Tunnustetulla erinomaisella ympäristösuojelullisella tasolla tarkoitettaisiin EU-ympäristömerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaista tasoa ja ETA-valtioissa virallisesti tunnustettujen kansallisten ja alueellisten EN ISO 14024 -standardin mukaisten tyyppin I ympäristömerkkijärjestelmien mukaista ympäristösuojelullista tasoa ja muun sovellettavan ETA-valtioiden oikeuden mukaista parasta ympäristösuojelullista tasoa. Tunnustetun erinomaisen ympäristösuojelullisen tason täyttää Suomessa EU-ympäristömerkin lisäksi nykyisin ISO 14024 -standardin täyttävä Pohjoismainen ympäristömerkki eli Joutsenmerkki. Tunnustettu erinomainen ympäristösuojelullinen taso voidaan myös osoittaa noudattamalla muuta sovellettavaa unionin oikeutta, kuten energiamerkintää koskevien puitteiden vahvistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1369 mukaista luokkaa A. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 10 kappale)

Tunnustetun erinomaisen ympäristösuojelullisen tason olisi oltava koko väittämän kannalta merkityksellinen. Esimerkiksi yleinen ympäristöväittäjä, kuten ”energiatehokas”, voitaisiin esittää tunnustetun erinomaisen ympäristösuojelullisen tason perusteella energiamerkintää koskevan asetuksen (EU) 2017/1369 mukaisesti. Sitä vastoin yleistä ympäristöväittämää, kuten ”biohajoava”, ei voitaisiin esittää tunnustetun erinomaisen ympäristösuojelullisen tason perusteella EU-ympäristömerkkiä koskevan asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaisesti, jos kyseiseen tuotteeseen liittyvissä EU-ympäristömerkin myöntämisperusteissa ei ole biohajoavuutta koskevia vaatimuksia. Elinkeinonharjoittajan ei myöskään pitäisi esittää yleistä väittämää, kuten ”tiedostava”, ”kestävä” tai ”vastuullinen”, joka perustuu yksinomaan tunnustettuun erinomaiseen ympäristösuojelulliseen tasoon, koska tällaiset väittämät liittyvät ympäristöön liittyvän ominaisuuden lisäksi muihin ominaisuuksiin, kuten yhteiskuntaan liittyviin ominaisuuksiin. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 10 kappale)

2 §. Harhaanjohtava menettely. Pykälän 1 momentissa säädetään sellaisista menettelytavoista markkinoinnissa ja asiakassuhteissa, joita olisi aina pidettävä kuluttajansuojalain 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla sopimattomina ja lain 2 luvun 6 ja 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla harhaanjohtavina. Momentti vastaisi monilta osin nykyistä 1 §:ää, mutta siihen lisättäisiin uusia kohtia ja osin muutettaisiin kohtien esittämisjärjestystä.

Momentin 1–3 kohta vastaavat voimassa olevan asetuksen vastaavia kohtia.

Momentin *4 kohta* olisi uusi, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 2 a kohta. Kohdan mukaan kiellettyä olisi sellaisen kestävyysmerkinnän esittäminen, joka ei perustu sertifiointijärjestelmään tai jota viranomaiset eivät ole vahvistaneet. Kestävyysmerkinnän määritelmä sisältyy ehdotettuun 1 §:ään. Sertifiointijärjestelmästä säädettäisiin puolestaan 2 §:n 2 momentissa. Säännöksen tarkoituksena on parantaa elinkeinotoiminnassa käytettävien kestävyysmerkintöjen avoimuutta ja uskottavuutta.

Esimerkkejä viranomaisten vahvistamista kestävyysmerkinnöistä ovat organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 tai EU-ympäristömerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 vaatimusten noudattamisen johdosta myönnettävät logot (vihreän siirtymän direktiivin johdanto-osan 7 kappale).

Ehdotetun 1 momentin *5 kohta* vastaa voimassa olevan 1 §:n 4 kohtaa, *6 kohta* nykyistä 5 kohtaa, *7 kohta* nykyistä 6 kohtaa, *8 kohta* nykyistä 7 kohtaa, *9 kohta* nykyistä 21 kohtaa, *10 kohta* nykyistä 8 kohtaa sekä *11 kohta* nykyistä 9 kohtaa.

Momentin *12 kohta* olisi uusi, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 10 a kohta. Kohdan mukaan kiellettyä olisi sellaisten vaatimusten esittäminen elinkeinonharjoittajan tarjouksen ominaisena piirteenä, jotka on laissa asetettu kaikille kyseiseen tuoteluokkaan kuuluville kulutushyödykkeille unionin markkinoilla.

Kieltoa olisi sovellettava esimerkiksi silloin, kun elinkeinonharjoittaja mainostaa tiettyä tuotetta ilmoittamalla, ettei se sisällä tiettyä kemiallista ainetta, vaikka kyseinen aine on jo lailla kielletty kaikkien kyseiseen tuoteluokkaan kuuluvien tuotteiden osalta unionissa. Sitä vastoin kielto ei kattaisi sellaisia kaupallisia menettelyjä, joilla markkinoidaan sitä, että elinkeinonharjoittajat tai tuotteet noudattavat oikeudellisia vaatimuksia, joita sovelletaan ainoastaan joihinkin tuotteisiin mutta ei muihin samaan luokkaan kuuluviin kilpaileviin tuotteisiin unionin markkinoilla, kuten unionin ulkopuolelta peräisin oleviin tuotteisiin. Esimerkiksi unionin oikeuden mukaisesti kestävästi tuotettujen kalatuotteiden osalta olisi sallittua markkinoida kyseisten, unionin oikeudellisia vaatimuksia noudattavien tuotteiden kestävyteen liittyviä ominaisuuksia, jos unionin markkinoilla tarjottavien kolmansista maista peräisin olevien kalatuotteiden ei tarvitse noudattaa kyseisiä unionin oikeudellisia vaatimuksia. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 15 kappale)

Pykälän 1 momentin *13 kohta* vastaa voimassa olevan 1 §:n 10 kohtaa, *14 kohta* nykyistä 11 kohtaa, *15 kohta* nykyistä 12 kohtaa, *16 kohta* nykyistä 13 kohtaa, *17 kohta* nykyistä 14 kohtaa, *18 kohta* nykyistä 15 kohtaa, *19 kohta* nykyistä 16 kohtaa, *20 kohta* nykyistä 17 kohtaa, *21 kohta* nykyistä 18 kohtaa, *22 kohta* nykyistä 19 kohtaa, *23 kohta* nykyistä 20 kohtaa, *24 kohta* nykyistä 22 kohtaa, *25 kohta* nykyistä 23 kohtaa, *26 kohta* nykyistä 24 kohtaa, *27 kohta* nykyistä 25 kohtaa ja *28 kohta* nykyistä 26 kohtaa.

Momentin *29 kohta* olisi uusi, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 4 a kohta. Kohdan mukaan kiellettyä

olisi yleisen ympäristöväittämän esittäminen ilman, että elinkeinonharjoittaja pystyy osoittamaan väittämän kannalta merkityksellistä, tunnustettua erinomaista ympäristösuojelullista tasoa. Yleinen ympäristöväittäjä ja tunnustettu erinomainen ympäristösuojelullinen taso on määritelty asetuksen 1 §:n 2 ja 3 kohdassa.

Myös *30 kohta* olisi uusi, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 4 b kohta. Kohdan mukaan kiellettyä olisi ympäristöväittämän esittäminen koko kulutushyödykkeestä tai elinkeinonharjoittajan koko yrityksestä, jos väittäjä koskee vain kulutushyödykkeen tiettyä osaa tai elinkeinonharjoittajan yrityksen tiettyä toimintaa.

Kiellon piiriin kuuluisi esimerkiksi tuotteen markkinointi ”kierrätysmateriaalista valmistettuna” luomalla se vaikutelma, että koko tuote olisi valmistettu kierrätysmateriaalista, vaikka tosiasiallisesti kierrätysmateriaalista on valmistettu vain pakkaus. Sama koskisi tilannetta, jossa elinkeinonharjoittaja antaisi sellaisen vaikutelman, että se käyttää ainoastaan uusiutuvia energialähteitä, vaikka tosiasiallisesti useissa elinkeinonharjoittajan toimitiloissa käytettäisiin edelleen fossiilisia polttoaineita. Sen sijaan kiellon vastaista ei olisi esittää koko yritystä koskevia ympäristöväittämiä edellyttäen, että kyseiset väittämät ovat täsmällisiä ja todennettavissa ja että niissä ei liioitella ympäristöhyötyä, kuten jälkimmäisen esimerkin tapauksessa siten, että elinkeinonharjoittaja ilmoittaisi fossiilisten polttoaineiden käytön vähenemisestä sen koko yrityksen osalta. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 11 kappale)

Uuden *31 kohdan* mukaan kohdan mukaan kiellettyä olisi väitteen esittäminen siitä, että kulutushyödykkeellä on neutraali, tavanomaista vähäisempi tai myönteinen vaikutus ympäristöön, jos väite perustuu kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin. Kohdalla pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 4 c kohta.

Näin ollen esimerkiksi väittämät ”ilmastoneutraali”, ”sertifioidusti hiilidioksidineutraali”, ”hiilipositiivinen”, ”nettonollavaikutus”, ”vähemmän ympäristövaikutuksia” ja ”pieni hiilidioksidijalanjälki” olisivat sallittuja ainoastaan, jos ne perustuvat kyseisen tuotteen tosiasiallisiin elinkaari-vaikutuksiin eivätkä kasvihuonekaasupäästöjen kompensointiin tuotteen arvoketjun ulkopuolella. Kiellettyä olisi siten esimerkiksi väite, että tietty lento on ilmastoneutraali, jos väite perustuu siihen, että lentoyhtiö investoi trooppisen sademetsän metsittämishankkeeseen.

Kohta ei estä elinkeinonharjoittajia markkinoimasta investointejaan ympäristöaloitteisiin, myös päästöhyvityshankkeisiin, kunhan ne antavat tällaiset tiedot tavalla, joka ei ole harhaanjohtava ja joka täyttää unionin oikeudessa asetetut vaatimukset (vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 12 kappale).

Momentin *32 kohta* on uusi, ja sillä pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 d kohta. Kohdan mukaan kiellettyä olisi tiedon antamatta jättäminen kuluttajalle siitä, että ohjelmistopäivitys vaikuttaa kielteisesti digitaalisia elementtejä sisältävän tavaran toimintaan taikka digitaalisen sisällön tai digitaalisten palvelujen käyttöön.

Yleensä ohjelmistopäivitysten kehittämisestä vastaavilla elinkeinonharjoittajilla oletetaan olevan tällaiset tiedot, kun taas muissa tapauksissa elinkeinonharjoittajat voivat turvautua esimerkiksi ohjelmistokehittäjien, toimittajien tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toimittamiin luotettaviin tietoihin. Esimerkiksi kehottaessaan kuluttajia päivittämään älypuhelimensa käyttöjärjestelmän elinkeinonharjoittaja ei saisi pidättää kuluttajalta tietoa siitä, että tällainen päivitys vaikuttaa kielteisesti älypuhelimien jonkin ominaisuuden toimintaan, esimerkiksi akkuun tai tiettyjen sovellusten suorituskykyyn, tai hidastaa älypuhelimien toimintaa kokonaisuudessaan. Kieltoa olisi sovellettava kaikkiin päivityksiin, myös turva- ja toimivuuspäivityksiin. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 17 kappale).

Uuden 33 kohdan mukaan kiellettyä olisi ohjelmistopäivityksen esittäminen välttämättömänä, jos se ainoastaan parantaa digitaalisia elementtejä sisältävän tavaran taikka digitaalisen sisällön tai palvelun toiminnallisia ominaisuuksia. Kohdalla pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 e kohta.

Myös 34 kohta olisi uusi, ja sillä pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 f kohta. Kohdassa kiellettäisiin sellaisen tavaran markkinointi, jonka kestävyyttä on rajoitettu. Lisäedellytyksenä kuitenkin on, että tieto tällaisesta kestävyystä rajoittavasta ominaisuudesta ja sen vaikutuksista tavaran kestävyyteen on elinkeinonharjoittajan saatavilla.

Kohdassa tarkoitettuja ominaisuuksia voisivat olla ohjelmisto, joka tietyn ajan kuluttua keskeyttää tavaran toimivuuden tai heikentää sitä, tai laite, joka on suunniteltu vikaantumaan tietyn ajan kuluttua. Kyseessä voisi olla myös suunnittelu- tai valmistusvirhe, joka johtaa tavaran ennenaikaiseen vikaantumiseen, jos sitä ei korjata, kun tieto ominaisuuden olemassaolosta ja vaikutuksista on tullut elinkeinonharjoittajan saataville, vaikka kyseessä ei olisikaan tätä tarkoitusta varten käyttöön otettu ominaisuus. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 19 kappale).

Kiellon olisi tarkoitus kattaa pääasiassa elinkeinonharjoittajat, jotka ovat myös tavaroiden tuottajia, koska nämä määrittävät tavaroiden kestävyuden. Näin ollen silloin, kun tavaran todetaan sisältävän kestävyyttä rajoittavan ominaisuuden, kyseisen tavaran tuottajan olisi oletettava yleensä olevan tietoinen kyseisestä ominaisuudesta ja sen vaikutuksesta kyseisen tavaran kestävyyteen. Kyseisen kiellon olisi kuitenkin kohdistuttava sellaisiin elinkeinonharjoittajiin, jotka eivät ole tavaroiden tuottajia, kuten myyjiin, jos näiden saatavilla on luotettavaa tietoa ominaisuudesta ja sen vaikutuksista kestävyyteen, kuten toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausunto tai tuottajan toimittamat tiedot. Kieltoa olisi sovellettava heti, kun tällaiset tiedot ovat elinkeinonharjoittajan saatavilla, riippumatta siitä, ovatko kyseiset tiedot tosiasiallisesti elinkeinonharjoittajan tiedossa vai onko tämä tietämätön niistä esimerkiksi siksi, että on jättänyt ne huomiotta.

Jotta tällainen kaupallinen menettely voidaan katsoa sopimattomaksi, ei olisi tarpeen osoittaa, että ominaisuuden tarkoituksena on edistää tavaran korvaamista, vaan riittävää olisi sen osoittaminen, että ominaisuus on otettu käyttöön tavaran kestävyuden rajoittamiseksi. Tavaroiden kestävyyttä rajoittavien ominaisuuksien käyttö olisi

erotettava valmistuskäytännöistä, joissa käytetään yleisesti heikkolaatuisia materiaaleja tai prosesseja, mikä johtaa tavaroiden heikkoon kestävyYTEEN. Heikkolaatuisten materiaalien tai prosessien käytöstä johtuviin tavaroiden virheisiin sovellettavaksi tulevat kuluttajansuojalain 5 luvun säännökset virheestä. (ks. myös vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 19 kappale).

Momentin 35 kohta on uusi, ja sillä pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 g kohta. Kohdan mukaan kiellettyä on esittää perätön väite, jonka mukaan tavanomaisissa käyttöolosuhteissa tavara kestää tietyn käyttöajan tai -asteen.

Esimerkkinä kohdan mukaisesta tilanteesta voidaan mainita tilanne, jossa elinkeinonharjoittaja ilmoittaa kuluttajille, että pyykinpesukoneen odotetaan kestävän tietyn määrän pesuohjelmia odotetussa tavanomaisessa ohjeiden mukaisessa käytössä, vaikka pyykinpesukoneen tosiasiallinen vaatimusten mukainen käyttö osoittaa, että näin ei ole. Tällaiset väittämät ovat suurelta osin tuottajien esittämiä, koska nämä määrittävät tavaroiden kestävyYDEN. Sen vuoksi sellaisten elinkeinonharjoittajien, jotka ovat myös tavaroiden tuottajia, oletetaan yleensä olevan tietoisia tavaroiden kestävyYttä koskevista perättömistä väittämistä, kun taas muiden elinkeinonharjoittajien, kuten myyjien, olisi turvauduttava niiden saatavilla olevaan luotettavaan tietoon, joka perustuu esimerkiksi toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausuntoon tai tuottajan toimittamiin tietoihin. Satunnaisista valmistusvirheistä johtuviin tavaroiden virheisiin sovellettavaksi tulevat kuluttajansuojalain 5 luvun säännökset virheestä. (ks. myös vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 20 kappale).

Momentin uuden 36 kohdan mukaan kiellettyä olisi tavaroiden esittäminen korjauskelpoisena, vaikka se ei ole korjattavissa. Kohdalla pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 h kohta.

Uuden 37 kohdan mukaan kiellettyä olisi kuluttajan kehottaminen korvaamaan tavaroiden kuluvat osat tai hankkimaan niitä lisää aikaisemmin kuin teknisistä syistä on välttämätöntä. Kohdalla pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 i kohta. Kohdan mukaisesti kiellettyä olisi esimerkiksi kehottaa kuluttajaa tulostimen asetusten avulla korvaamaan tulostimen mustepatruunat ennen kuin ne ovat tosiasiasa tyhjiä (vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 23 kappale).

Uuden 38 kohdan mukaan kiellettyä olisi tiedon antamatta jättäminen siitä, että tavaroiden toimivuus heikkenee, kun käytetään kuluvia osia, varaosia tai tarvikkeita, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, tai perätön väite, että tällaista heikkenemistä tapahtuisi. Kohdalla pannaan täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin liitteen I uusi 23 j kohta.

Kohdan perusteella kiellettyä olisi esimerkiksi salata kuluttajalta tieto siitä, että tulostin on suunniteltu siten, että sen toimivuus rajoittuu, kun käytetään mustepatruunoita, joita tulostimen alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut, koska tällainen menettely voisi erehdyttää kuluttajan ostamaan vaihtoehdoisen mustepatruunan, jota ei voi käyttää kyseisessä tulostimessa. Vastaavasti kuluttajalta ei saisi salata ostohetkellä tietoa siitä, mikäli älylaite on suunniteltu siten, että sen toimivuus rajoittuu käytettäessä latureita tai

varaosia, joita alkuperäinen tuottaja ei ole toimittanut. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 24 kappale).

Kiellettyä olisi toisaalta vastaavasti kuluttajan harhauttaminen uskomaan, että muun kuin alkuperäisen tuottajan toimittamien kuluvien osien, varaosien tai tarvikkeiden käyttäminen heikentäisi tavaran toimivuutta, jos näin ei tosiasiallisesti ole. Yleensä elinkeinonharjoittajilla, jotka ovat myös tavaroiden tuottajia, oletetaan olevan kyseiset tiedot, kun taas muiden elinkeinonharjoittajien, kuten myyjien, olisi turvaututtava saatavillaan olevaan luotettavaan tietoon, joka perustuu esimerkiksi toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausuntoon tai tuottajan toimittamiin tietoihin. (Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivin johdanto-osan 24 kappale).

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin tarkemmin 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua sertifiointijärjestelmästä. Momentilla pantaisiin täytäntöön sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin 2 artiklan uusi r alakohta. Mainittu alakohta sisältää sertifiointijärjestelmän määritelmän, jossa kuitenkin tosiasiallisesti säädetään sertifiointijärjestelmälle asetetuista kriteereistä. Koska kansallisten lainkirjoitusohjeiden mukaan määritelmät eivät saa sisältää aineellisia säännöksiä, alakohta ei ehdoteta pantavaksi täytäntöön määritelmänä vaan aineellisenä säännöksenä.

Pykälän 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun sertifiointijärjestelmän tulee olla kolmannen osapuolen – joko julkisen tai yksityisen tahon, kuten yrityksen tai yhdistyksen – varmennusjärjestelmä, jolla todistetaan, että kulutushyödyke, prosessi tai yritys täyttää sen käytölle asetetut julkisesti saatavilla olevat vaatimukset. Lisäksi sertifiointijärjestelmän tulisi täyttää tietyt lisäkriteerit.

Ensinnäkin momentin 1 kohdan mukaan järjestelmän ehtojen tulee olla läpinäkyviä, oikeudenmukaisia ja syrjimättömiä. Järjestelmän tulee myös olla kaikkien elinkeinonharjoittajien käytettävissä, jotka kykenevät noudattamaan sitä koskevia vaatimuksia. Kykenemisellä viitataan direktiivin mukaisesti paitsi noudattamiskykyyn myös noudattamishalukkuuteen.

Momentin 2 kohdan mukaan kestävyysmerkinnän käytölle asetettujen vaatimusten laatijan eli sertifiointijärjestelmän omistajan tulee kuulla vaatimuksia laatiessaan asiantuntijoita ja sidosryhmiä. Lisäksi 3 kohdan mukaan järjestelmän ehdoissa tulee määrätä menettelystä, jota noudatetaan silloin, kun elinkeinonharjoittaja ei noudata kestävyysmerkinnän käytölle asetettuja vaatimuksia. Tässä tulee huomioida myös oikeus peruuttaa tai keskeyttää oikeus käyttää merkkiä.

Mainitun momentin 4 kohdan mukaan edellytettäisiin lisäksi, että kestävyysmerkinnän käytölle asetettujen vaatimusten noudattamista valvoo sertifiointijärjestelmän omistajaan nähden ulkopuolinen taho, jonka pätevyys sekä riippumattomuus niin merkinnän omistajasta kuin merkintää käyttävästä elinkeinonharjoittajasta perustuvat kansallisiin, kansainvälisiin tai Euroopan unionin standardeihin ja menettelyihin. Näillä tarkoitettaisiin esimerkiksi akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008 säädettyä mekanismia sekä esimerkiksi kansainvälistä ISO-standardia 17065 vaatimusten mukaisuuden arvioinnista – vaatimuksista tuotteita,

prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille. Ulkopuolisen tahon pätevyys sekä riippumattomuus voidaan osoittaa myös jonkin muun standardin noudattamisella, ja siten esimerkiksi nimenomaan akkreditointi ei ole edellytyksenä.

Edelleen *5 kohdan* mukaan sertifiointijärjestelmältä edellytettäisiin sitä, että vaatimusten noudattamista valvova taho toimii puolueettomasti.

3 §. Aggressiivinen menettely. Pykälässä säädetään sellaisista menettelytavoista markkinoinnissa ja asiakassuhteissa, joita pidetään kuluttajansuojalain (38/1978) 2 luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla sopimattomina ja lain 2 luvun 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla aggressiivisinä. Pykälä vastaa kokonaisuudessaan voimassa olevan asetuksen 2 §:ää.

4 §. Voimaantulo. Pykälän *1 momentin* mukaan asetus tulisi voimaan 27 päivänä syyskuuta 2026. Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin siitä, että asetuksella kumottaisiin voimassa oleva samanniminen asetus.

8 Voimaantulo

Vihreän siirtymän kuluttajansuojadirektiivi olisi tullut panna täytäntöön 27.3.2026 mennessä, ja sen täytäntöön panemiseksi annettavia säännöksiä on sovellettava 27.9.2026 lukien.

Asetuksen ehdotetaan tulevan voimaan 27.9.2026, jolloin direktiivin täytäntöön panemiseksi annettavia säännöksiä on ryhdyttävä soveltamaan.

Esitetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen kuluttajien kannalta sopimattomasta menettelystä markkinoinnissa ja asiakassuhteissa.